

[Miljøministeren.]

Der må tages stilling til, hvornår vandforsyningen må ske fra små lokale anlæg, og hvornår det må ske fra store samlede anlæg, herunder tilfælde, hvor vand transporteres fra ét område til et andet, bl. a. for at udligne uligheder i vandressourcerne.

Endvidere må der tages stilling til, i hvilket omfang bestående vandværker bør indarbejdes i den kommende vandforsyningsstruktur, og hvilke muligheder man i det hele taget har for at trække private vandværker ind i planerne på tilfredsstillende måde. Der findes allerede nu i vandforsyningsloven en regel om inddragelse af private vandværker til fordel for kommunerne, når vigtige hensyn til kommunernes vandforsyningsstruktur taler for det, men jeg vil i forbindelse med den kommende revision af vandforsyningsloven overveje, om loven har tilstrækkelige bestemmelser på dette område. Der kan f. eks. rejses spørgsmål om, hvorvidt de private fællesvandværker ikke bør være med til at bære udgifterne ved den fremtidige udvikling af vandforsyningen i en kommune.

Som det fremgår af ovenstående, er det ved udnyttelse af vore grund- og overfladevandsforekomster helt nødvendigt, at vandforsyningsplanlægningen koordineres med spildevandsplanlægningen. Jeg finder det derfor vigtigt, at vandforsyningsloven revideres sideløbende med miljøbeskyttelsesloven i folketingsåret 1977-78.

Jeg er vidende om, at miljøstyrelsen i øvrigt overvejer, hvorledes en kraftigere styring kan sikre en rimelig fordeling af vore vandressourcer. En sådan styring kunne tænkes gennemført ved at pålægge amtsrådene/hovedstadsrådet at sikre de nødvendige indvindingsmuligheder til vandforsyning af de enkelte kommuner, medens det bliver kommunalbestyrelsernes opgave at foretage en rimelig fordeling af vandet inden for kommunerne, således at indvindingsrettigheder kan fordeles til såvel private som til offentlige vandforsyninger.

På grundlag af foranstående må det konkluderes, at der med miljøreformen blev skabt et godt grundlag for at sikre vore vandressourcer og vandforsyningsmuligheder. Men det må nok samtidig erkendes, at der kan være yderligere problemer, bl. a. omkring fordelingen af vandressourcerne, og jeg vil overveje dette spørgsmål i forbindelse med den kommende revision af vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Af *Gerla Møller* (KF) til undervisningsministeren (14/9 76):

»Har ministeren modtaget den bebudede rapport om de militante lærerstudenters aktion mod Jonstrup statsseminariums administration og studieplanlægning, og agter ministeren fortsat ikke at foretage sig noget for at sikre, at seminariets pladser stilles til rådighed for studerende, der ønsker at følge den undervisning, seminariets ledelse har tilrettelagt?«

(Spm. nr. 797).

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (23/9 76):

Undervisningsministeriet har den 10. september 1976 modtaget den bebudede redegørelse fra Jonstrup statsseminarium til orientering. Den er udarbejdet til internt brug på seminariet og fremtræder derfor som en redegørelse fra lærerrådet til de studerende om konfliktens baggrund og forløb.

Redegørelsen indeholder ikke oplysninger eller synspunkter, som giver mig anledning til at fravige mit tidligere indtagne standpunkt, således som dette fremgår af mit svar til hr. Poul Schlüter den 2. september 1976. Jeg agter altså fortsat ikke at gribe ind i sagen.

Til orientering kan jeg oplyse, at lærerrådets redegørelse indeholder følgende konkluderende afsnit:

»Det er lærerrådets opfattelse, at de aktionerende studerende nu må affinde sig med den afgørelse, der er truffet. Lærerrådet opfordrer derfor de studerende til at genindtage deres pladser i råd og udvalg og vil i øvrigt give udtryk for tilfredshed med, at røret om denne sag ikke på nogen måde ses at have ødelagt det sædvanlige gode forhold mellem lærere og studerende i selve undervisningssituationen. Lærerrådet tager afstand fra krav om, at aktionerende studerende skal bortvises fra seminariet.«

Det tilføjes, at redegørelsen i sin helhed vil kunne stilles til rådighed for folketingets undervisningsudvalg, såfremt udvalget ønsker det.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (14/9 76):

»Vil ministeren foranledige, at en af fløjene på statsfængslet i Nyborg bliver lukket?«

(Spm. nr. 798).

Begrundelse.

For øjeblikket er der kun 150 indsatte, og fængslet har en kapacitet på ca. 270. Selv om